

योएलचे पुस्तक आणि लाओदिकीयेतील सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक वीस

Jeff Pippenger
2025-12-26

क्रमांक वीस

योएलचे पुस्तक असे दर्शविते की देवाच्या द्राक्षमळ्याचा नाश चौथ्या पिढीत घडतो.

पथूएलाचा पुत्र योएल याच्याकडे परमेश्वराचे वचन आले.

हे वृद्ध पुरुषांनो, हे ऐका; आणि देशातील सर्व रहिवाशांनो, कान द्या. हे तुमच्या दिवसांत घडले आहे काय, किंवा तुमच्या पितरांच्या दिवसांतही? याविषयी तुम्ही आपल्या मुलांना सांगा; आणि तुमची मुले त्यांच्या मुलांना, आणि त्यांची मुले पुढील पिढीला सांगोत.

पामरकिड्याने जे काही उरवून ठेवले होते ते टोळांनी खाल्ले; आणि टोळांनी जे काही उरवून ठेवले होते ते कॅकरकिड्याने खाल्ले; आणि कॅकरकिड्याने जे काही उरवून ठेवले होते ते अळीने खाल्ले.

हे मद्यपी लोकहो, जागे व्हा व रडा; आणि हे द्राक्षारस पिणाऱ्या सर्व लोकांनो, विलाप करा; कारण नव्या द्राक्षारसामुळे तो तुमच्या तोंडापासून काढून घेतला गेला आहे. योएल 1:1-5.

दहा कुमारिकांचा दृष्टांत हा अॅडव्हेंटिझमचा दृष्टांत आहे, आणि त्या दृष्टांतातील जागृती तेव्हा घडते जेव्हा गहू व तण यांचे विभाजन केले जाते; त्या वेळी तणांना हे कळते की त्यांना “नव्या द्राक्षारसा”पासून “छाटून टाकले” गेले आहे. “छाटून टाकले” हा शब्द अब्रामच्या करारातील पहिल्या पावलाचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्या ठिकाणी रक्ताने कराराची पुष्टी करण्याच्या विधीत एक कालवड, एक शेळी आणि एक मेंढा यांचे दोन तुकडे करण्यात आले. त्याच कराराच्या उताऱ्यात देव हेही प्रकट करतो की चौथ्या पिढीत तो आपल्या लोकांना न्यायात भेट देईल.

आणि त्याने अब्रामास म्हटले, हे निश्चित जाण, की तुझे संतान त्यांच्या नसलेल्या देशात परके राहील, आणि ते त्यांची सेवा करतील; आणि ते त्यांना चारशे वर्षे पीडा देतील. आणि ज्या राष्ट्राची ते सेवा करतील, त्या राष्ट्राचा मी न्याय करीन; आणि त्यानंतर ते मोठी संपत्ती घेऊन बाहेर पडतील. आणि तू शांतीने आपल्या पित्यांकडे जाशील; तू उत्तम वार्धक्यात पुरला जाशील. पण चौथ्या पिढीत ते पुन्हा येथे येतील; कारण अमोरी लोकांचा अधर्म अद्याप पूर्ण झालेला नाही. उत्पत्ति १५:१३-१६.

जेव्हा चौथ्या पिढीत, म्हणजे मोशेच्या पिढीत, ती भविष्यवाणी पूर्ण झाली, तेव्हा परमेश्वराने देव आणि त्याच्या निवडलेल्या लोकांमधील कराराचे प्रतीक म्हणून दहा आज्ञा प्रस्थापित केल्या. त्या दहा नियमांपैकी दुसऱ्या नियमात अब्रामच्या चार पिढ्यांचा प्रकाश अधिक तेजस्वीपणे प्रकट करण्यात आला.

तू स्वतःकरिता कोरलेली कोणतीही मूर्ती, किंवा वर आकाशात असलेल्या कोणत्याही वस्तूचे, किंवा खाली पृथ्वीवर असलेल्या कोणत्याही वस्तूचे, किंवा पृथ्वीखाली पाण्यात असलेल्या कोणत्याही वस्तूचे कोणतेही प्रतिरूप करू नकोस; तू त्यांना दंडवत घालू नकोस, किंवा त्यांची सेवा करू नकोस; कारण मी परमेश्वर तुझा देव, मत्सरी देव आहे; जे माझा द्वेष करतात, त्यांच्या पितरांचे अधर्म तिसऱ्या व चौथ्या पिढीपर्यंत त्यांच्या संततीवर आणणारा; आणि जे माझ्यावर प्रेम करतात व माझ्या आज्ञा पाळतात, अशा हजारो लोकांवर दया करणारा आहे. निर्गम 20:4-6.

अब्रामच्या कराराच्या चार पिढ्या देवाच्या स्वभावाच्या विस्तारामध्ये, ईर्ष्यावान देव म्हणून, समाविष्ट करण्यात आल्या होत्या. त्याची ईर्ष्या कोरलेल्या मूर्तीच्या विरोधात उभी केली आहे. अब्रामच्या चौथ्या पिढीत आपण क्रमशः उलगडत

जाणारा न्यायही पाहतो. हा न्याय त्या राष्ट्रावर होता जिथे देवाचे लोक दास्यात होते, तसेच देवाच्या लोकांवरही; आणि त्यानंतर अमोरी लोकांचा न्याय होणार होता. अब्राम न्यायाच्या एका क्रमिक प्रक्रियेची ओळख करून देतो, जी देवाच्या घराण्यापासून सुरू होते आणि नंतर जगामधून क्रमशः पुढे सरकते; आणि दुसरी आज्ञा ही दाखवून देते की न्यायाची प्रक्रिया मानवजातीचे दोन वर्ग करते—देवाचा द्वेष करणाऱ्यांचा एक वर्ग, आणि देवावर प्रेम करणाऱ्यांचा एक वर्ग—अशा रीतीने ती रविवारच्या कायद्याचे प्रतीकरूप ठरते, जो मोठ्याने घोषित करतो, “जर तुम्ही माझ्यावर प्रेम करता, तर माझ्या आज्ञा पाळा.”

ज्या त्याच काळात सीनै येथे व्यवस्था दिली जात आहे, त्या काळात मोशेला देवाचे स्वरूप दर्शविण्यात येते.

आणि परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “पहिल्यांप्रमाणे तू दगडाच्या दोन पाट्या कोरून घे; आणि मी त्या पाट्यांवर पहिल्या पाट्यांवर असलेले, ज्या तू फोडून टाकल्या, ते शब्द लिहीन. आणि सकाळी तयार राहा, आणि सकाळी सीनै पर्वतावर वर ये, आणि पर्वताच्या शिखरावर तेथे माझ्यासमोर हजर हो. आणि तुझ्याबरोबर कोणीही वर येऊ नये; तसेच सर्व पर्वतावर कोणीही दिसू नये; आणि त्या पर्वतासमोर मेंढरे किंवा गुरेही चारू नयेत.”

आणि त्याने पहिल्यांप्रमाणे दगडाच्या दोन पट्ट्या कोरल्या; आणि मोशे सकाळी लवकर उठला, आणि परमेश्वराने त्याला आज्ञा केल्याप्रमाणे सीनै पर्वतावर गेला, आणि आपल्या हातात दगडाच्या त्या दोन पट्ट्या घेतल्या. आणि परमेश्वर मेघामध्ये उतरला, आणि तेथे त्याच्याबरोबर उभा राहिला, आणि परमेश्वराचे नाव घोषित केले. आणि परमेश्वर त्याच्या समोरून गेला, आणि घोषित केले,

परमेश्वर, परमेश्वर देव, दयाळू व कृपाळू, दीर्घशांत, आणि कृपा व सत्य यांत विपुल, हजारोंवर दया राखणारा, अधर्म, अपराध व पाप क्षमा करणारा, तरी दोषींना कदापि निर्दोष ठरवणार नाही; पित्यांचे अधर्म मुलांवर, आणि मुलांच्या मुलांवर, तिसऱ्या व चौथ्या पिढीपर्यंत आणणारा.

मग मोशेने तत्परतेने आपले मस्तक पृथ्वीच्या दिशेने झुकविले आणि उपासना केली. आणि तो म्हणाला, “हे प्रभो, आता जर तुझ्या दृष्टीने मला कृपा प्राप्त झाली असेल, तर मी विनंती करतो, माझा प्रभू आमच्यामध्ये चालत राहो; कारण हे हट्टी लोक आहेत; आणि आमच्या अधर्माला व आमच्या पापाला क्षमा कर, आणि आम्हांस तुझा वारसा म्हणून स्वीकार.” निर्गम 34:1-9.

व्यवस्थेचे दुसरे देणे 1850 च्या अग्रणी तक्त्याशी सुसंगत आहे. पहिल्या पट्ट्या फोडल्या गेल्या, आणि पहिल्या तक्त्यात आकड्यांमध्ये एक चूक होती. तेव्हा प्राचीन इस्राएलला व्यवस्थेचे ठेवदार करण्यात आले, आणि आधुनिक इस्राएलला देवाच्या व्यवस्थेचे व देवाच्या भविष्यवाणीच्या वचनातील नियमांचे ठेवदार करण्यात आले. जेव्हा त्या दोन पट्ट्या प्रथम सादर करण्यात आल्या, तेव्हा छावणीत प्रत्यक्ष बंड होते; आणि जेव्हा 1850 चा तक्ता सादर करण्यात आला, तेव्हा छावणीत आध्यात्मिक बंड उसळण्याच्या अवस्थेत होते. चौथ्या पिढीविषयी अब्रामची भविष्यवाणी मोशेद्वारे चौथ्या पिढीत पूर्ण झाली, जिथे देवाने दुसऱ्या आज्ञेत चौथ्या पिढीत न्यायाचे प्रकटीकरण अधिक विस्तृत केले. कोरलेल्या मूर्ती देवाच्या खऱ्या उपासनेचा बनावट पर्याय ठरल्या, आणि देवाच्या स्वभावातील मत्सर न्यायाशी जोडला गेला. मग मोशेने देवाचे तेज पाहिले. त्याने देवाचा मत्सर हा देवाच्या स्वभावाचा एक घटक म्हणून पाहिला, जो त्याच्या “नावाने” दर्शविला आहे; आणि उपासक व त्यांच्या पितरांच्या पापांतील संबंध स्पष्टपणे मांडला आहे.

जेव्हा ख्रिस्ताने प्रथमच मंदिर शुद्ध केले, तेव्हा शिष्यांना आठवले की त्याच्या घराविषयीचा उत्साह त्याला भस्म करून टाकला होता. “उत्साह” हा शब्द “मत्सर” असा आहे. देवाच्या स्वभावातील जो गुण त्याचा मत्सर व्यक्त करतो, तोच ख्रिस्ताला त्याचे मंदिर शुद्ध करण्यास प्रवृत्त करणारा हेतू होता; आणि तुझ्या पितरांची पापे कबूल करण्याच्या गरजेचा जो भविष्यसूचक गुणधर्म आहे, तो पुढे लेवीयविधी सव्वीस मधील “सात वेळा” न्यायातील पश्चात्तापाच्या आवाहनाचा एक अत्यावश्यक घटक ठरला. अब्रामची “चौथी पिढी” कराराच्या इतिहासातून पुढे जात असता अधिकाधिक महत्त्वपूर्ण होत जाते. योएलाचे पुस्तक उत्तरवृष्टीच्या काळाचे प्रतिनिधित्व करते, जो उत्तरकाळी येतो. योएलाचे पुस्तक, चार पिढ्यांच्या संदेशाच्या आपल्या प्रस्तावनेवर, आपला संदेश मांडते; हाच विषय अब्रामच्या देवाबरोबरच्या त्रिविध कराराच्या अगदी पहिल्या पावलात नोंदविला गेला होता. तो विषय योएलाच्या पुस्तकात आपल्या समाप्तीला

पोहोचतो.

वचनदत्त देशात प्रवेश केल्यानंतर कराराचा संदूक शिलोह येथे ठेवण्यात आला, जिथे प्रधानयाजक एली हा दुष्ट व मूर्ख मनुष्य आणि त्याचे दोन भ्रष्ट पुत्र यांचा विरोधाभास शमुवेलाच्या बोलावणीशी दर्शविला जातो. शिलोह हे कराराचे प्रतीक असलेल्या संदूकाच्या प्रवासातील एक टप्पा ठरणार होते. यरीहोच्या भिंती पाडण्यासाठी संदूकाचा उपयोग प्रतीक म्हणून झाल्यानंतर, एली आणि त्याच्या दुष्ट पुत्रांच्या मृत्यूपर्यंत तो सुमारे चारशे वर्षे शिलोह येथे होता. त्यानंतर तो पलिष्ठ्यांनी हस्तगत केला; आणि मग दावीदाने संदूक यरुशलेमात आणला तेव्हा, यरुशलेमातील विजयी प्रवेशाचे पहिले दृष्टांत पूर्ण झाले. कराराच्या या प्रतीकाला यरुशलेमात आणण्याचा घोषित हेतू असा होता की, देवाने आपले नाव यरुशलेमात ठेवण्याची निवड केली; आणि त्याचे नाव त्याच्या मत्सराशी संबंधित आहे, जो चौथ्या पिढीपर्यंतच्या त्याच्या मत्सरी न्यायाशी संबंधित आहे.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी प्रभु विजयी मंडळीला सर्व टेकड्या व पर्वतांपेक्षा उंच उभारील, आणि अन्यजाती म्हणतील, “या, आपण देवाच्या घरात जाऊ या.”

आणि असे होईल की शेवटच्या दिवसांत परमेश्वराच्या घराचा पर्वत पर्वतांच्या शिखरावर स्थापन केला जाईल, आणि तो टेकड्यांपेक्षा उंच केला जाईल; आणि सर्व राष्ट्रे त्याच्याकडे ओघाने येतील. आणि अनेक लोक जातील व म्हणतील, या, आपण परमेश्वराच्या पर्वतावर, याकोबाच्या देवाच्या घरात जाऊ या; आणि तो आम्हांला आपल्या मार्गाविषयी शिकवील, आणि आम्ही त्याच्या पंथांत चालू; कारण सियोनमधून नियमशास्त्र निघून जाईल, आणि यरुशलेममधून परमेश्वराचे वचन. यशया 2:2, 3.

परमेश्वराचे वचन यरुशलेममधून निघते, कारण त्याने तेथे आपले “नाव” स्थापन करण्याची निवड केली. मोशेसमवेत, “परमेश्वर मेघामध्ये उतरला, आणि तेथे त्याच्याजवळ उभा राहिला, आणि परमेश्वराच्या नावाची घोषणा केली. आणि परमेश्वर त्याच्या समोरून गेला, आणि अशी घोषणा केली,

परमेश्वर, परमेश्वर देव, दयाळू व कृपाळू, सहनशील, आणि सद्गुण व सत्य यांत विपुल; जो हजारोवर दया राखतो, अधर्म, अपराध व पाप यांना क्षमा करतो, आणि तरीही दोषीला कोणत्याही प्रकारे निर्दोष ठरवीत नाही; जो पित्यांच्या अधर्माची शिक्षा मुलांवर व मुलांच्या मुलांवर, तिसऱ्या व चौथ्या पिढीपर्यंत आणतो. निर्गम 34:6, 7.

त्याचे “नाव” म्हणजे त्याचा स्वभाव होय, आणि देवाचा स्वभाव अत्यंत गूढ असूनही अत्यंत साधा आहे. देव प्रेम आहे, ही त्याच्या स्वभावाची परिपूर्ण, परंतु साधी अभिव्यक्ती आहे. अब्रामच्या करारातील “चौथ्या पिढीच्या न्यायाचा” सत्यार्थ दुसऱ्या आज्ञेतील चौथ्या पिढीवरील अतिरिक्त प्रकाशामुळे “ओळीवर ओळ” असा अधिक विस्तारित करण्यात आला. नंतर मोशेचा अनुभव देवाच्या स्वभावाशी असलेल्या चौथ्या पिढीच्या संबंधावरील प्रकाश अधिक विस्तारित करतो, त्यात त्याच्या मत्सराचा प्रकाश जोडून. प्रेरणेने स्वभावाची व्याख्या “विचार आणि भावना यांचे संयोग” अशी केली आहे, परंतु प्रेरणेने आपल्याला हेही सांगितले आहे की आपले विचार देवाच्या विचारांसारखे नाहीत. त्याचा स्वभाव म्हणजे त्याचे विचार आणि भावना यांचा संयोग होय, आणि त्याच्या स्वभावाचे इतके अनेक पैलू आपल्या साध्या मानवी विचार-भावनांच्या पलीकडे आहेत, की त्यातील फरक असा आहे की पृथ्वीच्या संबंधाने आकाश जसे उंच आहे, तसे त्याचे विचार उंच आहेत.

कारण माझे विचार तुमच्या विचारांसारखे नाहीत, आणि तुमचे मार्ग माझ्या मार्गांसारखे नाहीत, असे परमेश्वर म्हणतो. कारण जसे आकाश पृथ्वीपेक्षा उंच आहे, तसेच माझे मार्ग तुमच्या मार्गांपेक्षा उंच आहेत, आणि माझे विचार तुमच्या विचारांपेक्षा उंच आहेत. यशया 55:8, 9.

म्हणून, विचार करण्यासारखा एक मानवी विचार असा आहे: जर देवाचे नाव त्याच्या स्वभावाचे प्रतिनिधित्व करीत असेल, तर देवाच्या नावाचे प्रत्येक प्रकटीकरण हे त्याच्या स्वभावाचेच प्रकटीकरण आहे. यहूदाच्या वंशाचा सिंह आपल्या भविष्यसूचक वचनावर शिक्कामोर्तब करतो आणि तो उघडतो; पाल्मोनी हा रहस्यांचा अद्भुत गणक आहे; तोच कोरड्या भूमीतून निघालेला मूळ आहे; आणि तोच जळणारे झुडूप, अग्नीचा स्तंभ, प्रधानदूत मिखाएल, आणि

असेच पुढे, पुढे. देवाच्या स्वभावाचे गुण, जे त्याच्या विविध नावांद्वारे प्रकट होतात, ते अनंत आहेत. 'विचार करण्यासारखा मानवी विचार' हा असा आहे: देवाच्या स्वभावाच्या अस्तित्वात असल्याचे ज्ञात असलेल्या या सर्व विविध अभिव्यक्तींमध्ये, अब्रामबरोबरच्या त्रिविध करार-प्रक्रियेतील अगदी पहिल्या करार-पावलात—“चौथ्या पिढीचा न्याय” हेच त्या करारातील पायाभूत विधान आहे—जे त्याच्या नावाचे प्रतिबिंब दाखवते—याचे महत्त्व काय आहे?

आणि त्याने अब्रामास म्हटले, “हे निश्चित जाण, की तुझे वंशज अशा भूमीत परके ठरतील जी त्यांची नाही; आणि ते त्यांची सेवा करतील; आणि ते त्यांना चारशे वर्षे पीडित करतील. आणि ज्या राष्ट्राची ते सेवा करतील, त्या राष्ट्राचा मी न्याय करीन; आणि त्यानंतर ते मोठ्या संपत्तीसह बाहेर पडतील. आणि तू शांतीत आपल्या पितरांकडे जाशील; तुला उत्तम वृद्धापकाळी पुरले जाईल. परंतु चौथ्या पिढीत ते पुन्हा येथे येतील; कारण अमोरी लोकांचा अधर्म अद्याप परिपूर्ण झालेला नाही.” उत्पत्ति 15:13-16.

मनुष्य आणि राष्ट्रे यांचे न्यायाधीश म्हणून देवाचा स्वभाव मनुष्यांना परीक्षाकालाचा एक अवधी देतो, जो चार पिढ्यांनी दर्शविला जातो. देव न्यायाधीश आहे; तो दयाळू आहे; तो सहनशील आहे; आणि तो मनुष्ये व राष्ट्रे यांच्या न्यायाचा शेवट चौथ्या पिढीत करतो. निवडलेल्या लोकांबरोबरच्या आपल्या करारातील देवाच्या मूलभूत विधानात चौथ्या पिढीतील न्यायाचा समावेश आहे. जसा पहिल्या देवदूताचा संदेश या तिन्ही स्वतंत्र देवदूतांच्या संदेशांपैकी प्रत्येकाची सर्व वैशिष्ट्ये धारण करतो, तसाच अब्रामच्या कराराचा पहिला टप्पा संपूर्ण त्रिविध कराराची वैशिष्ट्ये धारण करतो. देवाचे नाव असे आहे की तो दयाळू न्यायाधीश आहे, जो चौथ्या पिढीत न्याय करतो. निवडलेल्या लोकांच्या कराराच्या इतिहासातील प्रत्येक पुढील टप्पा त्या पायावर उभारला जातो.

योएलचे पुस्तक पाचव्या वचनातील मध्यरात्रीच्या हाकेमधील जागृतीच्या ठिकाणी ठेवले असता, आणि “नवीन द्राक्षारस” त्यांच्या तोंडापासून “तोडून काढला” जातो, तेव्हा निवडलेल्या करारबद्ध लोकांच्या त्या अंतिम करारात्मक विभाजनाची प्रस्तावना ही कराराच्या त्या मूलभूत संदेशाची असते, जो नंतर “तोडून काढले” जाणाऱ्या करारबद्ध लोकांच्या बंडखोरीचे वर्णन करतो, आणि ते चौथ्या पिढीत पूर्ण होते असे दाखवितो. कराराच्या मूलभूत संदेशाचे आकलन न केल्यामुळे ते “तोडून काढले” जातात.

उत्पत्ति पंधराव्या अध्यायातील त्या चार वचनांमध्ये व्यक्त झालेला कराराचा मूलभूत संदेश हाच मोजण्याची काठी आहे—ती न्यायाची रेषा आहे, जी उत्तरकाळात कराराचा कळसशिळेचा संदेश “नवीन द्राक्षारस” म्हणून सादर केला जातो तेव्हा वापरली जाते. “नवीन द्राक्षारस” “तोडून टाकला” जातो त्या वेळी एप्रैमच्या मद्यपींच्या जागृतीशी संबंधित जे गांभीर्य आहे, ते केवळ तेव्हाच खऱ्या अर्थाने समजले जाते—जेव्हा ते उत्तरवृष्टीच्या परीक्षाकाळात बंडखोर निवडलेल्या लोकांच्या अंतिम चौथ्या पिढीविरुद्ध उच्चारलेल्या न्यायघोषणेच्या संदर्भात ठेवले जाते.

उत्पत्ति सतराव्या अध्यायात, अब्राहामाबरोबर झालेल्या त्रिविध कराराची दुसरी पायरी आपल्याला आढळते:

मग देवाने अब्राहामास म्हटले, “म्हणून तू, आणि तुझ्यानंतर तुझी पिढ्यान्पिढ्या येणारी संतती, माझा करार पाळाल. हा माझा करार आहे, जो तुम्ही पाळावयाचा आहे, माझ्या आणि तुमच्या दरम्यान आणि तुझ्यानंतर तुझ्या संततीच्या दरम्यान;”

तुमच्यातील प्रत्येक पुरुष बालकाची सुंता केली जाईल. आणि तुम्ही आपल्या अग्रचर्माचे मांस सुंता कराल; आणि ती माझ्या व तुमच्या मधील कराराचे चिन्ह ठरेल. आणि जो आठ दिवसांचा असेल त्याची तुमच्यामध्ये सुंता केली जाईल, तुमच्या पिढ्यान्पिढ्यांतील प्रत्येक पुरुष बालकाची—तो घरात जन्मलेला असो किंवा जो तुझ्या वंशातील नसलेल्या परक्याकडून पैशाने विकत घेतलेला असो. जो तुझ्या घरात जन्मलेला आहे, आणि जो तुझ्या पैशाने विकत घेतलेला आहे, त्याची सुंता अवश्य केली पाहिजे; आणि माझा करार तुमच्या देहात सार्वकालिक करार म्हणून राहील. आणि ज्या असुंता केलेल्या पुरुष बालकाच्या अग्रचर्माचे मांस सुंता केलेले नाही, तो जीव आपल्या लोकांमधून तोडून टाकला जाईल; कारण त्याने माझा करार मोडला आहे. उत्पत्ति 17:9-14.

दुसरे पाऊल “छाटून टाकले जाणे” या प्रतीकाला दुसरी साक्ष पुरवते. “छाटून टाकले” असा अनुवाद केलेल्या शब्दाचे मूळ पंधराव्या अध्यायात अब्रामने अर्धे कापलेल्या प्राण्यांमध्ये आढळते, आणि त्या उताऱ्यात जो कोणी सुंता करून घेतलेला नसेल, तो करारापासून “छाटून टाकला” जाईल. कराराच्या इतिहासात, ज्या ठिकाणी ख्रिस्त ह्याच सत्यांची पुष्टी करित होता, तेथे सुंतेच्या जागी बाप्तिस्मा आला; आणि याच कारणास्तव, तो आपल्या आदर्शाप्रमाणे आठव्या दिवशी पुनरुत्थित झाला.

तो चिन्ह आठव्या दिवशी पूर्ण केले जाणार होते, जसे जहाजातील आठ जिवांद्वारे प्रतिकात्मकरित्या दर्शविले गेले. दुसऱ्या टप्प्यात दृष्यमान परीक्षा दर्शविली जाते—एलियाने अंमलात आणलेल्या न्यायापूर्वी इस्राएलने येजेबेलच्या संदेष्ट्यां आणि एलियामधील निवड केली होती, किंवा दानिएल, शद्रक, मेशक आणि अबेदनेगो यांचे मुखकमल राजाच्या आहारावर जगणाऱ्यांपेक्षा अधिक सुंदर व पुष्ट दिसले होते; दुसरी परीक्षा ही दृष्यमान असते. सुंता ही जीवनाचे चिन्ह आहे, आणि जहाजावरील ते आठ जीव, मेलेल्यांच्या विरोधात जिवंत राहिलेल्यांचे प्रतिनिधित्व करतात.

ख्रिस्ताच्या इतिहासात, जेव्हा कराराचे चिन्ह बाप्तिस्म्याकडे संक्रमण पावले, तेव्हा प्रेरित पौलाने या वचनांतील कराराच्या इतिहासाचाच उपयोग करून कराराच्या इतिहासातील त्या महान बदलाचे प्रदर्शन केले. सुंतेमध्ये जो देह कापून टाकला जातो, त्याचा त्याने देवत्वाच्या संबंधात मनुष्याचे प्रतीक म्हणून, तसेच मनुष्याच्या उच्च स्वभावाच्या संबंधात मनुष्याच्या नीच स्वभावाचे प्रतीक म्हणून उपयोग केला. पौलाने देवाच्या भविष्यवाणीपर वचनाचा उपयोग करून आपल्या शिष्यांना शिकविले, आणि “निवडलेला” असा त्याचा हेतू—(जसा त्याच्या शौल या नावाचा अर्थ होतो)—म्हणजे, देवाच्या करारातील लोक म्हणून शब्दशः इस्राएलकडून आध्यात्मिक इस्राएलकडे झालेल्या संक्रमणाने दर्शविलेला कराराच्या इतिहासातील तो महान बदल ओळखून दाखविणे हा होता. आपल्यावर सोपविलेले कार्य पूर्ण करताना, त्याने आपला भविष्यवाणीपर संदेश कराराच्या इतिहासाच्या संदर्भात सादर केला.

उत्पत्ति सतरावा अध्याय हा त्या तीन मूलभूत कराराच्या पायऱ्यांपैकी दुसरी पायरी दर्शवितो, ज्यांची ओमेगा-परिपूर्ती प्रकटीकरण चौदाव्या अध्यायातील तीन देवदूतांमध्ये आढळते. दुसरी पायरी सुंतेच्या चिन्हाद्वारे दर्शविली आहे; हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर असलेल्या देवाच्या शिक्क्याचे प्रतिरूप आहे, जे ध्वजचिन्ह आहेत, आणि ते दृश्य परीक्षेचे प्रतिनिधित्व करते. हे तीन देवदूत अब्राहामाच्या अल्फा कराराची ओमेगा आहेत. अब्राहामासाठी तिसरी पायरी बाविसावा अध्याय होता.

मग परमेश्वराच्या दूताने आकाशातून दुसऱ्यांदा अब्राहामाला हाक मारून म्हटले, “परमेश्वर म्हणतो, मी स्वतःची शपथ घेतली आहे की, तू हे कृत्य केलेस आणि तुझा पुत्र, तुझा एकुलता एक पुत्र, याला राखून ठेवले नाहीस, म्हणून मी तुला नक्की आशीर्वाद देईन, आणि तुझ्या संततीची वाढ आकाशातील ताऱ्यांप्रमाणे आणि समुद्रकिनाऱ्यावरील वाळूप्रमाणे फार करीन; आणि तुझी संतती आपल्या शत्रूंच्या वेशीचा ताबा घेईल; आणि तुझ्या संततीत पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रे आशीर्वादित होतील; कारण तू माझी वाणी पाळली आहेस.” उत्पत्ति 22:15-18.

अध्यायातील पहिल्या वचनात असे म्हटले आहे, “आणि या गोष्टींनंतर असे घडले की देवाने अब्राहामाची परीक्षा घेतली, आणि त्याला म्हटले, अब्राहामा: आणि तो म्हणाला, पाहा, मी येथे आहे.” देवाने अब्राहामाची परीक्षा घेतली, अशा रीतीने तिसऱ्या करारघोषणेपूर्वीची एक अंतिम कसोटी दर्शविली. अब्राहाम त्या परीक्षेत उतरला तेव्हा, अब्राहामाच्या त्रिविध करारातील अंतिम चार वचने पुढे मांडली गेली. अब्राहामाने देवाच्या “आज्ञेचे पालन” केले, आणि या उताऱ्यात ती त्याची “कराराची वाणी” आहे, म्हणून अब्राहाम राष्ट्रांचा पिता म्हणून आशीर्वादित होणार होता. तिसरा देवदूत ही एक परीक्षा आहे, जी अब्राहामाप्रमाणे अशा प्रकारची कसोटी दर्शविते की जी चरित्र प्रकट करते; आणि चरित्र हे तुम्ही अब्राहामाप्रमाणे देवावर विश्वास ठेवता की नाही, यावर आधारलेले असते. जे या परीक्षेत उतरतील, जसे अब्राहाम उतरला, त्यांचा उपयोग जगातील सर्व राष्ट्रांना एकत्र गोळा करण्यासाठी केला जाईल. तीन अध्यायांतील ही सतरा वचने देव आणि एक निवडलेले लोक यांच्यामधील करार ओळखून देतात; आणि असे करताना

ती निवडलेल्या लोकांच्या करार-इतिहासातील अल्पाचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि असे करताना, तीच वचने एकशे चव्वेचाळीस हजारांना उभे करण्याद्वारे दर्शविलेल्या करार-इतिहासातील ओमेगाचेदेखील प्रतिनिधित्व करतात.

आपल्यापैकी कितीजण एखादे घर किंवा वाहन विकत घेण्यापूर्वी कराराच्या अटी प्रथम तपासून न पाहताच ते घेतील? लाओदिकीय सातव्या-दिवसाचे अॅडव्हेंटिस्ट यांपैकी कितीजणांना हे ठाऊक आहे की देवाशी त्यांच्या करार-संबंधातील अगदी पहिली अट ही अशी आहे की देव स्वतःची ओळख द्याळू देव म्हणून करून देतो, जो चौथ्या पिढीपर्यंत न्याय करतो? शोकांतिका अशी आहे की त्यांना मिलराइट इतिहासातील मूलभूत सत्ये ठाऊक नाहीत, तसेच त्यांच्या जाहीर केलेल्या करार-संबंधातील मूलभूत सत्येही ठाऊक नाहीत; आणि याच कारणामुळे ते, प्राचीन इस्राएलप्रमाणे, त्यांच्या भेटीच्या काळास ओळखत नाहीत. त्या भेटीच्या त्या कालखंडाचा शेवट, जो 9/11 पासून सुरू झाला, असा आहे की मध्यरात्री त्यांना जाग येते, परंतु तेव्हा त्यांना फक्त हेच कळते की ते तोडले गेले आहेत.

आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“१८ एप्रिल रोजी, माझ्या समोर इमारती कोसळण्याचे दृश्य गेल्यानंतर दोन दिवसांनी, मी लॉस एंजेलिस येथील कॅर स्ट्रीट चर्चमध्ये ठरलेली सभा पूर्ण करण्यासाठी गेले. आम्ही चर्चजवळ पोहोचत असताना, आम्हाला वृत्तपत्रविक्रेते ओरडताना ऐकू आले: ‘भूकंपाने सॅन फ्रान्सिस्को उद्ध्वस्त झाले आहे!’ जड अंतःकरणाने मी त्या भयंकर आपत्तीविषयीची घाईघाईने छापलेली पहिली बातमी वाचली.”

“दोन आठवड्यांनी, आम्ही घरी परत येत असताना, सॅन फ्रान्सिस्कोमधून गेलो आणि एक घोडागाडी भाड्याने घेऊन, त्या महान शहरात झालेल्या विध्वंसाचे निरीक्षण करण्यात आम्ही दीड तास घालविला. जी इमारती आपत्तीला तोंड देण्यास समर्थ आहेत असे मानले जात होते, त्या भग्नावस्थेत पडलेल्या होत्या. काही ठिकाणी इमारती अंशतः जमिनीत खचल्या होत्या. आगप्रतिरोधक आणि भूकंपप्रतिरोधक रचना उभारण्यातील मानवी कौशल्याची निष्प्रभता दर्शविणारे अत्यंत भयंकर चित्र त्या शहराने सादर केले.”

“आपला संदेष्टा सफन्या याच्या द्वारे परमेश्वर तो दुष्कर्म करणाऱ्यांवर आणणार असलेल्या न्यायशिक्षा स्पष्ट करतो: ‘मी पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरून सर्व काही संपूर्णपणे नाहीसे करीन, असे परमेश्वर म्हणतो. मी मनुष्य व पशू यांचा संहार करीन; मी आकाशातील पक्षी, समुद्रातील मासे, आणि दुष्टांसह ठेच लागण्याची कारणे यांचा संहार करीन; आणि मी पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरून मनुष्याचा उच्छेद करीन, असे परमेश्वर म्हणतो.’”

“आणि परमेश्वराच्या यज्ञाच्या दिवशी असे होईल की, मी सरदारांना, राजपुत्रांना, आणि परकीय वस्त्रांनी अलंकृत झालेल्या सर्वांना शिक्षा करीन. त्याच दिवशी मी त्या सर्वांनाही शिक्षा करीन जे उंबरठ्यावरून उडी मारतात, जे आपल्या स्वामींची घरे हिंसा व कपट यांनी भरून टाकतात.... ”

“आणि त्या वेळी असे होईल की, मी दिवे घेऊन यरुशलेमची झडती घेईन, आणि आपल्या थरावर स्थिर बसलेल्या त्या मनुष्यांना दंड देईन; जे आपल्या अंतःकरणात म्हणतात, परमेश्वर भले करणार नाही, आणि तो वाईटही करणार नाही. म्हणून त्यांची संपत्ती लुटारूंचे भक्ष्य होईल, आणि त्यांची घरे उजाड होतील; ते घरे बांधतील, पण त्यांत राहणार नाहीत; आणि ते द्राक्षमळे लावतील, पण त्यांचा द्राक्षारस पिणार नाहीत.

“परमेश्वराचा महान दिवस जवळ आला आहे; तो जवळ आला आहे आणि फार वेगाने येत आहे; अगदी परमेश्वराच्या दिवसाचा आवाजही ऐकू येतो; तेथे बलवान मनुष्य कडवटपणे ओरडेले. तो दिवस क्रोधाचा दिवस आहे, संकट व क्लेशाचा दिवस आहे, उजाडपणा व विध्वंसाचा दिवस आहे, अंधार व उदासीचा दिवस आहे, मेघ व गडद अंधकाराचा दिवस आहे, तुतारी व इशान्याचा दिवस आहे, तटबंद शहरांविरुद्ध आणि उंच बुरुजांविरुद्ध. आणि मी मनुष्यांवर क्लेश आणीन, म्हणून ते आंधळ्या माणसांप्रमाणे चालतील, कारण त्यांनी परमेश्वराविरुद्ध पाप केले आहे; आणि त्यांचे रक्त धुळीसारखे ओतले जाईल, आणि त्यांचे मांस शेणाप्रमाणे होईल. परमेश्वराच्या क्रोधाच्या दिवशी त्यांचे चांदी किंवा त्यांचे सोने त्यांना सोडवू शकणार नाही; पण त्यांच्या मत्सराच्या अग्नीने सारा देश भस्मसात केला जाईल; कारण देशात राहणाऱ्या सर्वांचा तो लवकरच संपूर्ण अंत करील.’ सफन्या 1:2, 3, 8-18.”

“देव अधिक काळ आवर घालून ठेवू शकत नाही. आधीच काही ठिकाणी त्याचे न्यायनिवाडे पडू लागले आहेत, आणि लवकरच इतर ठिकाणी त्याचा स्पष्ट अप्रसन्नतेचा प्रहार जाणवेल.”

“घटनांची एक मालिका अशी उलगडेल की देव परिस्थितीचा स्वामी आहे हे प्रकट होईल. सत्य स्पष्ट, निःसंदिग्ध भाषेत जाहीर केले जाईल. एक लोक म्हणून आपण पवित्र आत्म्याच्या सर्वोच्च मार्गदर्शनाखाली प्रभूचा मार्ग तयार केला पाहिजे. सुवार्ता तिच्या शुद्धतेत दिली गेली पाहिजे. जीवनजलाचा प्रवाह आपल्या मार्गक्रमणात अधिक खोल व अधिक विस्तीर्ण झाला पाहिजे. जवळच्या आणि दूरच्या सर्व क्षेत्रांत, नांगरापासून तसेच मनाला प्रामुख्याने व्यापून टाकणाऱ्या अधिक सामान्य व्यापारी व्यवसायांपासून लोकांना बोलावले जाईल, आणि त्यांना अनुभवी पुरुषांच्या सहवासात शिक्षित केले जाईल. ते प्रभावीपणे श्रम करावयास शिकतील तसतसे ते सामर्थ्याने सत्याची घोषणा करतील. दैवी प्रबोधनाच्या अत्यंत अद्भुत कार्यवाहीद्वारे, अडचणींचे पर्वत दूर केले जातील आणि समुद्रात फेकले जातील. पृथ्वीवरील रहिवाशांसाठी अतिशय महत्त्वाचा असलेला संदेश ऐकला जाईल आणि समजला जाईल. लोकांना सत्य काय आहे हे कळेल. कार्य पुढे, आणि अजून पुढे, असे चालत राहिल, जोवर संपूर्ण पृथ्वीला इशारा देण्यात येणार नाही; आणि मग शेवट येईल.”

“दिवसेंदिवस अधिकाधिक स्पष्ट होत आहे की देवाचे न्यायनिवाडे जगात प्रकट होत आहेत. अग्नि, पूर आणि भूकंप यांच्या द्वारे तो या पृथ्वीवरील रहिवाशांना आपल्या समीप आगमनाची चेतावणी देत आहे. तो काळ समीप येत आहे, जेव्हा जगाच्या इतिहासातील महान संकट येऊन ठेपलेले असेल, जेव्हा देवाच्या शासनातील प्रत्येक हालचाल तीव्र रस आणि अवर्णनीय भीतीने पाहिली जाईल. झपाट्याने एकामागून एक देवाचे न्यायनिवाडे येतील—अग्नि, पूर आणि भूकंप, तसेच युद्ध आणि रक्तपात.”

“अहो, लोकांना त्यांच्या भेटीची वेळ कळली असती तर! असे बरेच जण आहेत ज्यांनी या काळासाठीची परीक्षेची सत्यता अद्याप ऐकलेली नाही. असेही बरेच जण आहेत ज्यांच्याशी देवाचा आत्मा संघर्ष करीत आहे. देवाच्या विनाशकारी न्यायांच्या काळात, ज्यांना सत्य काय आहे हे जाणून घेण्याची संधी लाभली नाही, त्यांच्यासाठी तो दयेचाच काळ आहे. प्रभु त्यांच्याकडे कोमलतेने पाहील. त्याचे दयामय हृदय स्पर्शिले जाते; आणि जे आत प्रवेश करणार नव्हते त्यांच्यासाठी दार बंद असताना, त्याचा हात अद्याप तारण्यासाठी पुढेच पसरलेला आहे.”

“देवाची दया त्याच्या दीर्घ सहनशीलतेत प्रकट होते. तो आपले न्याय रोखून धरत आहे, इशाऱ्याचा संदेश सर्वांना जाहीर केला जावा याची वाट पाहत आहे. अरे, जर आपल्या लोकांनी जगाला दयेचा अंतिम संदेश देण्याची त्यांच्यावर असलेली जबाबदारी जशी त्यांनी जाणवली पाहिजे तशी जाणवली असती, तर किती अद्भुत कार्य घडून आले असते!” Testimonies, volume 9, 94-97.